

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

13. marts 2015*

»Annulationssøgsmål — REACH — ansøgning om registrering af det kemiske stof triphenyl phosphate — intervenient ved ECHA's Klageudvalg — ikke umiddelbart berørt — begrebet regelfastsættende retsakt — afvisning«

I sag T-673/13,

European Coalition to End Animal Experiments, London (Det Forenede Kongerige), ved solicitor D. Thomas,

sagsøger,

mod

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) ved M. Heikkilä, C. Jacquet og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Stuyck og A.-M. Vandromme,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af den afgørelse, som ECHA's Klageudvalg traf den 10. oktober 2013 i sag A-004-2012, for så vidt som Klageudvalget derved anmodede en tredjepart om at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af et kemisk stof på endnu en dyreart,

har

RETTEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Dittrich (refererende dommer), og dommerne J. Schwarcz og V. Tomljenović,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

Tvistens baggrund

- 1 Sagsøgeren, European Coalition to End Animal Experiments, er en europæisk sammenslutning for dyrebekyttelse. Der er tale om et selskab med begrænset hæftelse, som har hjemsted i London (Det Forenede Kongerige), og som har medlemsorganisationer i 22 medlemsstater. Sagsøgeren er anerkendt af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) som akkrediteret interessent og har ret til at deltage som observatør i medlemsstatsudvalgets møder og i ECHA's risikovurderingsudvalg.
- 2 Den 28. februar 2011 indledte ECHA en procedure med henblik på at kontrollere, at det dossier, som Lanxess Deutschland GmbH (herefter »Lanxess«) havde udarbejdet til støtte for ansøgningen om registrering af det kemiske stof triphenyl phosphate, opfyldte forordningens krav.
- 3 Ved afgørelse af 5. april 2012 (herefter »afgørelsen af 5. april 2012«), der vedrørte en kontrol af, at registreringerne opfyldte kravene i henhold til artikel 41, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), anmodede ECHA Lanxess om at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af det kemiske stof triphenyl phosphate på endnu en dyreart, nærmere bestemt på kaniner, og fastsatte en frist på 24 måneder til at fremkomme med supplerende oplysninger.
- 4 Den 5. juli 2012 indgav Lanxess en klage i henhold til artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006 til ECHA's Klageudvalg over denne afgørelse. Det fremgår af den nævnte bestemmelse, at afgørelser, som ECHA træffer i henhold til den nævnte forordnings artikel 9, artikel 20, artikel 27, stk. 6, artikel 30, stk. 2 og 3, og artikel 51, kan påklages til ECHA's Klageudvalg.
- 5 Ved afgørelse af 26. september 2012 tillod ECHA's Klageudvalg sagsøgeren at intervenere til støtte for Lanxess' påstande i henhold til artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 771/2008 af 1. august 2008 om fastlæggelse af regler for Det Europæiske Kemikalieagents Klageudvalg med hensyn til organisation og procedurer (EUT L 206, s. 5).
- 6 Ved afgørelse af 10. oktober 2013 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog ECHA's Klageudvalg Lanxess' klage, fastslog, at klagegebyret ikke skulle tilbagebetales, afslog Lanxess' krav om betaling af sagsomkostninger og fastslog, at Lanxess skulle fremlægge de omhandlede oplysninger senest 24 måneder efter, at der var givet meddelelse om den anfægtede afgørelse.
- 7 Det er ubestridt, at Lanxess ikke i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF har anlagt sag om annullation af den anfægtede afgørelse.

Retsforhandlingerne og parternes påstande

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 9. december 2013 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Ved skrivelse af 19. december 2013 har sagsøgeren indleveret en berigtiget version af stævningen til Rettens Justitskontor.

- 9 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i artikel 64 i Rettens procesreglement, stillet sagsøgeren et skriftligt spørgsmål. Sagsøgeren har besvaret dette spørgsmål inden for den fastsatte frist.
- 10 Den 23. maj 2014 indgav Europa-Kommissionen en begæring om at måtte intervenere til støtte for ECHA's påstande.
- 11 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 5. juni 2014 har ECHA fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 1, mod det foreliggende søgsmål.
- 12 Den 12. august 2014 indgav sagsøgeren til Rettens Justitskontor bemærkninger vedrørende den af ECHA rejste formalitetsindsigelse.
- 13 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse på endnu en dyreart.
 - Sagen hjemvises til ECHA med pålæg om, at dette overvejer, om der er behov for at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af det omhandlede stof, henset til resultatet af den første undersøgelse og alle andre tilgængelige data vedrørende dette spørgsmål.
- 14 ECHA har i forbindelse med formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 15 Det bestemmes i procesreglementets artikel 114, at ønsker en part, at Retten skal tage stilling til, om sagen bør afvises uden at indlede behandlingen af sagens realitet, forhandles der mundtligt om begæringen, medmindre Retten bestemmer andet. I det foreliggende tilfælde finder Retten de oplysninger, der fremgår af sagen, tilstrækkelige, hvorfor det er uforholdende at indlede mundtlige forhandlinger.
- 16 Det fremgår af artikel 94, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, at en sag kan indbringes for Retten eller Domstolen i henhold til artikel 263 TEUF for at anfægte en afgørelse truffet af ECHA's Klageudvalg eller, i tilfælde, hvor sagen ikke kan påklages til udvalget, af ECHA.
- 17 Artikel 263, stk. 4, TEUF nævner tre tilfælde, hvor enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge et annulationsøgsmål. På det grundlag, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, kan disse personer anlægge sag, for det første, med henblik på prøvelse af retsakter, der er rettet til dem, for det andet, med henblik på prøvelse af retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt, og, for det tredje, med henblik på prøvelse af regelfastsættende retsakter, som berører dem umiddelbart, og som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger.
- 18 Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse var rettet til sammenslutningen. Sagsøgeren har subsidiært anført, at den endvidere opfylder betingelserne i det andet og det tredje tilfælde, der er omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF. Sagsøgeren har videre i sine bemærkninger vedrørende formalitetsindsigelsen anført, at sammenslutningen har anlagt den foreliggende sag i sit eget navn og ikke på Laxness' vegne.

- 19 ECHA har anført, at den anfægtede afgørelse ikke er rettet til sagsøgeren, og at denne afgørelse ikke berører sagsøgeren hverken umiddelbart eller individuelt. Den anfægtede afgørelse er i øvrigt ikke en regelfastsættende retsakt.

Det første tilfælde i artikel 263, stk. 4, TEUF

- 20 I den foreliggende sag er parterne i det væsentlige uenige om, hvorvidt den anfægtede afgørelse, dvs. en afgørelse vedrørende en klage, der er indgivet i henhold til artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, er rettet til sagsøgeren i dennes egenskab af intervenient i sagen for ECHA's Klageudvalg.
- 21 Det fremgår af fast retspraksis, der er udviklet i forbindelse med annulationssøgsmål anlagt af medlemsstaterne eller institutionerne, at enhver af institutionerne udstedt bestemmelse – uanset form – som tilsigter at have retligt bindende virkninger, udgør en anfægtelig retsakt i artikel 263 TEUF's forstand (dom af 31.3.1971, Kommissionen mod Rådet, 22/70, Sml., EU:C:1971:32, præmis 42, og af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, Sml., EU:C:2011:656, præmis 36).
- 22 Når et annulationssøgsmål til prøvelse af en retsakt, der er vedtaget af en institution, er anlagt af en fysisk eller juridisk person, har Domstolen gentagne gange fastslået, at annulationssøgsmålet kun kan anlægges til prøvelse af en retsakt, hvis dennes bindende retsvirkninger kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af dennes retsstilling (dom af 11.11.1981, IBM mod Kommissionen, 60/81, Sml., EU:C:1981:264, præmis 9, og af 17.7.2008, Athinaiki Techniki mod Kommissionen, C-521/06 P, Sml., EU:C:2008:422, præmis 29). Det skal understreges, at denne retspraksis har udviklet sig inden for rammerne af de søgsmål, der er anlagt for Unionens retsinstanser, af fysiske eller juridiske personer til prøvelse af retsakter, som de var adressater for (dom Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, nævnt i præmis 21 ovenfor, EU:C:2011:656, præmis 38).
- 23 En afgørelse, der angiver adressaterne for denne afgørelse, er med andre ord udtryk for en myndigheds vilje til at opnå et retligt resultat med hensyn til disse adressater (jf. i denne retning dom af 6.4.1995, BASF m.fl. mod Kommissionen, T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89 – T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 og T-112/89, Sml., EU:T:1995:61, præmis 73 og 74, og generaladvokat Roemers forslag til afgørelse Lemmerz-Werke m.fl. mod Den Høje Myndighed, 53/63 og 54/63, EU:C:1963:29, s. 518). En sådan afgørelse skal have til formål at skabe retsvirkninger for de adressater, som afgørelsen er rettet til (jf. i denne retning dom af 5.12.1963, Lemmerz-Werke m.fl. mod Den Høje Myndighed, 53/63 og 54/63, EU:C:1963:54, s. 506). Denne fortolkning følger ligeledes af artikel 288, stk. 4, TEUF, hvoraf fremgår, at en afgørelse, der angiver, hvem den er rettet til, kun er bindende for disse.
- 24 Det følger af retspraksis, at der ved udtrykket »adressat« forstås en person, hvis identitet er tilstrækkeligt fastlagt i den pågældende afgørelse, og til hvem afgørelsen skal rettes (jf. i denne retning dom af 14.12.2006, Raiffeisen Zentralbank Österreich m.fl. mod Kommissionen, T-259/02 – T-264/02 og T-271/02, Sml., EU:T:2006:396, præmis 72). Hvad angår sondringen mellem afgørelser og almenyldige retsakter er det nemlig blevet fastslået, at det væsentligste kendetegn ved en afgørelse består i, at det antal personer, som afgørelsen er rettet til, eller som kan identificeres på anden måde, er begrænset (jf. i denne retning dom af 14.12.1962, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes m.fl. mod Rådet, 16/62 og 17/62, EU:C:1962:47, s. 918).
- 25 Det er i denne forbindelse blev fastslået, at meddelelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 263, stk. 6, TEUF, er den handling, hvorved den institution, der har udstedt en retsakt, behørigt meddeler denne til adressaten og således giver denne mulighed for at gøre sig bekendt med den. Denne fortolkning følger ligeledes af artikel 297, stk. 2, tredje afsnit, TEUF, i henhold til hvilken

afgørelser meddeles dem, de er rettet til, og får virkning ved denne meddelelse (jf. i denne retning dom af 19.6.2009, Qualcomm mod Kommissionen, T-48/04, Sml., EU:T:2009:212, præmis 46 og den deri nævnte retspraksis).

- 26 Det følger af de bestemmelser og den retspraksis, der er redegjort for i præmis 21-25 ovenfor, at den anfægtede afgørelse alene kan anses for rettet til sagsøgeren, når den formelle betingelse om, at det udtrykkeligt skal fremgå af den anfægtede afgørelse, at den er rettet til sagsøgeren, er opfyldt, eller når den materielle betingelse om, at det skal fremgå af den nævnte afgørelses bestemmelser, at sagsøgeren deri er identificeret som adressat som følge af, at den nævnte afgørelse, der er udtryk for viljen hos den, der har vedtaget afgørelsen, har til formål at skabe bindende retsvirkninger, der kan påvirke sagsøgerens interesser og væsentligt ændre hans retsstilling, er opfyldt.
- 27 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse er rettet til sammenslutningen. Efter sagsøgerens opfattelse er denne afgørelse rettet både til sammenslutningen i dennes egenskab af intervenient og til hovedparterne i sagen, idet sagsøgeren deltog i sagen vedrørende Lanxess' klage, og idet ECHA's Klageudvalg forkastede visse af sagsøgerens argumenter.
- 28 Det bemærkes i denne forbindelse, at ECHA ikke har bestridt, at den anfægtede afgørelse blev meddelt sagsøgeren. Det følger nemlig af artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 771/2008, at det påhviler lederen af registreringskontoret at sørge for, at ECHA's Klageudvalgs afgørelser og meddelelser forkyndes for parterne og intervenienterne.
- 29 Det er endvidere korrekt, at der i den anfægtede afgørelses indledende del bl.a. henvises til klageren i sagen for ECHA's Klageudvalg og til intervenienten samt dennes repræsentanter.
- 30 Det følger imidlertid ikke af disse omstændigheder, at den anfægtede afgørelse er rettet til sagsøgeren.

Det formelle begreb adressat

- 31 Hvad angår det formelle begreb adressat må det konstateres, at det ikke noget sted i den anfægtede afgørelse udtrykkeligt fremgår, hvem afgørelsen er rettet til. Den blotte omstændighed, at sagsøgeren omtales som intervenient i denne afgørelse, eller at sagsøgeren deltog i den sag, som Lanxess indledte ved ECHA's Klageudvalg, indebærer ikke automatisk, at den anfægtede afgørelse er rettet til sagsøgeren. Det følger heraf, at betingelsen vedrørende det første tilfælde, der er redegjort for i præmis 26 ovenfor, ikke er opfyldt.

Det materielle begreb adressat

- 32 Hvad angår den materielle betingelse, der er identificeret i præmis 26 ovenfor, skal det undersøges, om de særlige bestemmelser i forordning nr. 771/2008 indebærer, at den anfægtede afgørelse skal anses for rettet til sagsøgeren, og om en sådan stilling som adressat følger af selve den anfægtede afgørelses indhold.
- 33 Hvad for det første angår de særlige bestemmelser i forordning nr. 771/2008 bemærkes, at en intervenient i en sag for ECHA's Klageudvalg ikke har andre rettigheder end dem, som den pågældende er tillagt ved forordning nr. 771/2008. En gennemgang af den ordning, der følger af den nævnte forordning, viser, at intervention ikke giver intervenienten de samme processuelle rettigheder som hovedparterne har.
- 34 Det bemærkes nærmere bestemt, at der i forordning nr. 771/2008 sondres mellem »parter« og »intervenienter« som deltagere i en sag for ECHA's Klageudvalg. Denne sondring anvendes således i den nævnte forordnings artikel 21, stk. 1. En part i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i forordning nr. 771/2008, er den person, der har indgivet den klage, der har indledt den pågældende

sag. I overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 21, stk. 1, litra d), nævnes i den anfægtede afgørelses indledende del Lanxess og sagsøgeren som henholdsvis klager og intervenient i sagen for ECHA's Klageudvalg samt navnene på deres repræsentanter i. Denne bestemmelse, der foreskriver, at en afgørelse skal indeholde visse oplysninger, herunder navnene på hovedparterne og intervenienterne, indebærer imidlertid ikke, at alle disse deltagere i sagen for ECHA's Klageudvalg er adressater for hver enkelt afgørelse, som dette udvalg træffer.

- 35 Det fremgår endvidere af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 771/2008, at påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kun kan gå ud på at understøtte en af parternes påstande eller påstå disse forkastet. Intervention er således accessorisk i forhold til hovedsagen ved ECHA's Klageudvalg. Det bemærkes i denne forbindelse, at Lanxess ikke har anlagt sag i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse, og at denne afgørelse derfor er blevet endelig i forhold til Lanxess.
- 36 Formålet med intervention afhænger i øvrigt ligeledes af, om hovedpartens søgsmål kan antages til realitetsbehandling. Der kan nemlig træffes afgørelse om ikke at antage en klage til realitetsbehandling i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forordning nr. 771/2008, når den af ECHA truffe anfægtede afgørelse ikke er rettet til klageren, og klageren ikke er i stand til at dokumentere, at han er umiddelbart og individuelt berørt. Det følger heraf, at intervenienten skal acceptere klagen med det indhold, som den har på det tidspunkt, hvor den pågældende intervenerer i sagen for ECHA's Klageudvalg.
- 37 Det følger af de i præmis 32-36 anførte betragtninger, at ingen af de særlige bestemmelser i forordning nr. 771/2008 indebærer, at den anfægtede afgørelse kan anses for rettet til sagsøgeren.
- 38 Det undrer i denne sammenhæng sagsøgeren, at en person kan anlægge sag ved Unionens retsinstanser som følge af, at vedkommendes begæring om at få tilladelse til at intervenere for ECHA's Klageudvalg ikke imødekommes, mens den pågældende ikke kan anfægte rigtigheden af den anfægtede afgørelse, når ECHA's Klageudvalg har tilladt den pågældende at intervenere.
- 39 Det bemærkes, at en afgørelse om afslag på en interventionsbegæring er rettet til den person, som har fremsat begæringen. I et sådant tilfælde følger det direkte af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 771/2008, at afgørelsen er rettet til den pågældende person. Denne bestemmelse er i overensstemmelse med den generelle regel om, at en intervenient med undtagelse af de tilfælde, hvor der klages over et afslag på en interventionsbegæring, alene kan iværksætte retsmidler til prøvelse af en retsakt, når den pågældende er umiddelbart berørt af den pågældende retsakt. Hvad angår sager ved Unionens retsinstanser findes dette princip i artikel 56, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, hvoraf fremgår, at andre intervenienter end medlemsstaterne og EU-institutionerne kun kan iværksætte appel til prøvelse af en af Retten truffen afgørelse, såfremt den truffe afgørelse berører dem umiddelbart.
- 40 For det andet skal det i lyset af de betingelser vedrørende det andet tilfælde, der er redegjort for i præmis 26 ovenfor, undersøges, om den anfægtede afgørelse materielt set er rettet til sagsøgeren som følge af denne afgørelses indhold.
- 41 ECHA's Klageudvalg afslog ved den anfægtede afgørelse Lanxess' klage over afgørelsen af 5. april 2012 og fastslog, at Lanxess skulle fremlægge de omhandlede oplysninger senest 24 måneder efter, at der var givet meddelelse om den anfægtede afgørelse.
- 42 Det bemærkes, at den anfægtede afgørelse blev truffet, efter at Lanxess havde bestridt, at selskabet i forbindelse med en kontrol af, om deres registreringer opfyldte kravene, havde pligt til at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af det kemiske stof triphenyl phosphate på endnu en dyreart.

- 43 Det må således konstateres, at den anfægtede afgørelse alene har til formål at medføre bindende retsvirkninger, som berører Lanxess' interesser gennem en væsentlig ændring af dennes retsstilling. Da Lanxess optrådte som klager ved ECHA's Klageudvalg, er den anfægtede afgørelse rettet til Lanxess.
- 44 Den anfægtede afgørelse har derimod, for så vidt som den er genstand for det foreliggende søgsmål, ikke til formål at skabe eller ændre de rettigheder eller retlige forpligtelser, som sagsøgeren er underlagt. Det må konstateres, at det hverken af afgørelsens dispositive del, de grunde, som afgørelsen støttes på, eller dens indledende del kan udledes, at ECHA's Klageudvalg ønskede at ændre sagsøgerens retsstilling. For så vidt som sagsøgeren har anført, at ECHA's Klageudvalg i denne afgørelses præmisser forkastede de argumenter, som sagsøgeren havde fremsat under sagen, bemærkes, at sagsøgeren ikke har forklaret, hvorledes dette forhold har kunnet ændret sagsøgerens retsstilling.
- 45 Det følger heraf, at ECHA's Klageudvalg i den anfægtede afgørelse alene gav udtryk for, at det ønskede at ændre Lanxess' retsstilling. Følgelig er betingelserne vedrørende det andet tilfælde, der er redegjort for i præmis 26 ovenfor, ikke opfyldt for så vidt angår sagsøgeren.
- 46 For det tredje er sagsøgerens argumenter om, at det kun er en organisation såsom den sammenslutning, som sagsøgeren udgør, der kan beskytte forsøgsdyrs interesser, at ECHA's Klageudvalg har anerkendt, at sagsøgeren havde en interesse i at intervenere i sagen for Klageudvalget, eller at bestemmelserne om ikke-statslige organisationers søgsmålskompetence er langt mere lempelige, ikke relevante i den foreliggende sammenhæng, idet sagsøgeren hverken på grundlag af en særlig bestemmelse i forordning nr. 771/2008, der giver sammenslutningen en sådan ret, eller på grundlag af den holdning, som ECHA's Klageudvalg har givet udtryk for i indholdet af den nævnte afgørelse, kan påberåbe sig, at den anfægtede afgørelse i materiel henseende er rettet til sammenslutningen.
- 47 Det følger derfor af samtlige ovenstående betragtninger, at den anfægtede afgørelse ikke er rettet til sagsøgeren.

Det andet tilfælde i artikel 263, stk. 4, TEUF

- 48 Eftersom den anfægtede afgørelse ikke er rettet til sagsøgeren, kan sammenslutningen alene anlægge et annulationssøgsmål til prøvelse af den nævnte afgørelse i henhold til det andet tilfælde i artikel 263, stk. 4, TEUF under forudsætning af, at sammenslutningen bl.a. er umiddelbart berørt af denne afgørelse.
- 49 For så vidt angår betingelsen om, at den pågældende skal være umiddelbart berørt, fremgår det af fast retspraksis, at denne betingelse for det første kræver, at den anfægtede foranstaltning umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og for det andet, at den ikke må overlade et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af Unionens retsregler, uden anvendelse af andre mellemkommende regler (domme af 5.5.1998, Dreyfus mod Kommissionen, C-386/96 P, Sml., EU:C:1998:193, præmis 43, af 29.6.2004, Front national mod Parlamentet, C-486/01 P, Sml., EU:C:2004:394, præmis 34, og af 10.9.2009, Kommissionen mod Ente per le Ville vesuviane og Ente per le Ville vesuviane mod Kommissionen, C-445/07 P og C-455/07 P, Sml., EU:C:2009:529, præmis 45).
- 50 Der skal derfor foretages en undersøgelse af sagsøgerens argument om, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse.
- 51 Ifølge ECHA giver den omstændighed, at sagsøgeren fik tilladelse til at intervenere i sagen for ECHA's Klageudvalg, ikke sagsøgeren ret til at anlægge den foreliggende sag. Den anfægtede afgørelse har ikke nogen umiddelbar indvirkning på sagsøgerens retsstilling.

- 52 Det bemærkes indledningsvis, at ECHA's Klageudvalg ved den anfægtede afgørelse afslog Lanxess' klage over afgørelsen af 5. april 2012 og fastslog, at Lanxess havde pligt til at fremlægge de omhandlede oplysninger senest 24 måneder efter, at der var givet meddelelse om den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren har i forbindelse med den foreliggende sag alene nedlagt påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som det derved fastslås, at Lanxess havde pligt til i forbindelse med kontrollen af, om selskabets registreringer opfylder kravene, at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af det kemiske stof triphenyl phosphate på endnu en dyreart.
- 53 Det følger heraf, at den anfægtede afgørelse, for så vidt som den er genstand for den foreliggende sag, kun har umiddelbar indvirkning på Lanxess' retsstilling.
- 54 For det første har sagsøgeren til støtte for sin påstand om, at sammenslutningen er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse, anført, at sammenslutningens søgsmålskompetence følger af den omstændighed, at ECHA's Klageudvalg har anerkendt, at sagsøgeren har en interesse i at intervenere, og af at sagsøgeren har en interesse i at få prøvet, om sammenslutningens argumenter er begrundede.
- 55 Det bemærkes, at det følger af artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 771/2008, at enhver, der godtgør en berettiget interesse i udfaldet af en klagesag, der er indbragt for ECHA's Klageudvalg, kan intervenere under Klageudvalgets behandling af sagen.
- 56 Det bemærkes, at Retten i forbindelse med dens undersøgelse af, om betingelsen om at være umiddelbart berørt er opfyldt, i modsætning til, hvad der gælder for ECHA's Klageudvalg, når det undersøger, om der foreligger en berettiget interesse i udfaldet af en klagesag, har pligt til at kontrollere, dels om den anfægtede foranstaltning har en umiddelbar indvirkning på borgerens retsstilling, dels at den ikke overlader et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, idet foranstaltningen skal gennemføres helt automatisk, udelukkende i medfør af Unionens retsregler og uden anvendelse af andre mellemkommende regler. Denne prøvelse vedrører således ikke sagsøgerens interesse i at kunne anlægge den foreliggende sag, men omhandler først og fremmest spørgsmålet om, hvorvidt den anfægtede afgørelse i det foreliggende tilfælde har umiddelbar indvirkning på sagsøgerens retsstilling.
- 57 Klageudvalgets afgørelse om at tillade sagsøgeren at intervenere er på ingen måde bindende for Retten, når den foretager en prøvelse af, om sagsøgeren har søgsmålskompetence i det foreliggende tilfælde. Den omstændighed, at Klageudvalget har anerkendt, at sagsøgeren havde en berettiget interesse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 771/2008, indebærer følgelig ikke, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse.
- 58 Den blotte omstændighed, at sagsøgeren ikke har fået fuldstændig medhold i de argumenter, som sammenslutningen har fremsat til støtte for en tredjeparts påstande, indebærer endvidere ikke, at den anfægtede afgørelse har umiddelbar indvirkning på sagsøgerens retsstilling.
- 59 For det andet har sagsøgeren anført, at det alene er en organisation såsom den sammenslutning, som sagsøgeren udgør, der er i stand til at beskytte de berørte forsøgsdyrs interesser. Sagsøgeren har anført, at hvis sammenslutningen ikke kan anfægte den anfægtede afgørelse, findes der ikke nogen effektive retsmidler, der kan beskytte de berørte forsøgsdyrs interesser.
- 60 Det bemærkes, at den anfægtede afgørelse, for så vidt som den er genstand for det foreliggende søgsmål, vedrører Lanxess' pligt til i forbindelse med kontrollen af, om selskabets registreringer opfylder kravene, at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse af det kemiske stof triphenyl phosphate på endnu en dyreart. Sagsøgeren har ikke med sit argument om, at det alene er en organisation såsom den sammenslutning, som sagsøgeren udgør, der er i stand til at beskytte de berørte forsøgsdyrs interesser, på nogen måde fremsat et argument, der kan godtgøre, at den anfægtede afgørelse har haft umiddelbar indvirkning på sagsøgerens retsstilling.

- 61 Det bemærkes i denne sammenhæng i øvrigt, at ECHA's Klageudvalg har pligt til, når det træffer afgørelser såsom den anfægtede afgørelse, at overholde bestemmelserne i forordning nr. 1907/2006 og EUF-traktaten. Det fremgår af artikel 25, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, at forsøg med hvirveldyr kun må udføres i forbindelse med den nævnte forordning som en sidste løsningsmulighed. Det anføres i 47. betragtning til den nævnte forordning, at ECHA bør sikre, at begrænsningen af dyreforsøg er et højt prioriteret hensyn i forbindelse med udviklingen og ajourføringen af vejledning for interessenter og i dets egne procedurer. Det fremgår af artikel 13 TEUF, at Unionen tager fuldt hensyn til velfærden hos dyr som følede væsener, samtidig med at den respekterer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt deres skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner og regionale skikke.
- 62 Sagsøgeren har fået tilladelse til at intervenere for ECHA's Klageudvalg og har kunnet fremlægge samtlige de oplysninger, der måtte være nødvendige for, at Klageudvalget kunne træffe afgørelse på et fuldt oplyst grundlag. Sagsøgeren kan imidlertid ikke henvise til de bestemmelser, der er nævnt i præmis 61 ovenfor, med henblik på at påberåbe sig, at sammenslutningen i det foreliggende tilfælde er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse.
- 63 For så vidt som sagsøgeren har påberåbt sig den omstændighed, at den retlige beskyttelse af de berørte forsøgsdyrs interesser kan begrunde, at sammenslutningen må anses for umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse, skal det konstateres, at selv om det følger af fast retspraksis, at borgerne skal have adgang til en effektiv domstolsbeskyttelse af de rettigheder, der – såfremt de må anses for godtgjort – tilkommer dem i medfør af Unionens retsorden, kan retten til en sådan beskyttelse imidlertid ikke sætte spørgsmålstegn ved betingelserne i artikel 263, stk. 4, TEUF (jf. kendelse af 24.9.2009, *Município de Gondomar mod Kommissionen*, C-501/08 P, EU:C:2009:580, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 64 Hvad for det tredje angår sagsøgerens argument om, at bestemmelserne om ikke-statslige organisationers søgsmålskompetence er langt mere lempelige i andre retsordener, er det tilstrækkeligt at bemærke, at eksistensen af forskellige processuelle regler i andre retsordener ikke kan rejse tvivl om kravene i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 65 Hvad for det fjerde angår sagsøgerens argumenter om, dels at den anfægtede afgørelse indebar en stillingtagen til et retsspørgsmål, der har stor betydning for andre sager ved ECHA's Klageudvalg, og som derfor skal finde anvendelse i alle de tilfælde, hvor stoffer fremstilles eller importeres i mængder på 1 000 ton eller mere, som omhandlet i bilag X til forordning nr. 1907/2006, dels at sagsøgeren har en interesse i det generelle princip, der behandles i den anfægtede afgørelse, skal det bemærkes, at der ikke findes noget retsmiddel i Unionens tvistemålssystem, som gør det muligt for Retten at tage stilling i form af en generel udtalelse eller principerklæring (jf. dom af 15.12.2005, *Infront WM mod Kommissionen*, T-33/01, Sml., EU:T:2005:461, præmis 171 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 I den foreliggende sag har sagsøgeren ikke fremsat noget argument, der kan godtgøre, at den anfægtede afgørelse har haft umiddelbar indvirkning på sammenslutningens retsstilling. Det følger heraf, at sagsøgeren ikke er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse, for så vidt som denne afgørelse er genstand for det foreliggende annullationssøgsmål.

Det tredje tilfælde i artikel 263, stk. 4, TEUF

- 67 Da kriteriet om at være umiddelbart berørt er det samme i det andet og tredje tilfælde, som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, og da sagsøgeren af de grunde, der er nævnt i præmis 49-66 ovenfor, ikke er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse, for så vidt som den er genstand for den foreliggende sag, er betingelserne i det tredje tilfælde, som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, derfor heller ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde.

- 68 For fuldstændighedens skyld skal det undersøges, om den anfægtede afgørelse udgør en regelfastsættende retsakt i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i det tredje tilfælde som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 69 ECHA er i denne forbindelse af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse ikke er en almenyldig retsakt.
- 70 Det er vigtigt at bemærke, at begrebet regelfastsættende retsakt i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i det tredje tilfælde i artikel 263, stk. 4, TEUF, skal forstås således, at det omfatter enhver retsakt, der finder anvendelse generelt, bortset fra lovgivningsmæssige retsakter (kendelse af 4.6.2012, Eurofer mod Kommissionen, T-381/11, Sml., EU:T:2012:273, præmis 42, og af 7.3.2014, FESI mod Rådet, T-134/10, EU:T:2014:143, præmis 23).
- 71 I det foreliggende tilfælde udgør den anfægtede afgørelse ikke en lovgivningsmæssig retsakt, eftersom den ikke er vedtaget i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure eller den særlige lovgivningsprocedure i artikel 289, stk. 1-3, TEUF (jf. i denne retning dom af 25.10.2011, Microban International og Microban (Europa) mod Kommissionen, T-262/10, Sml., EU:T:2011:623, præmis 21, og kendelse FESI mod Rådet, nævnt i præmis 70 ovenfor, EU:T:2014:143, præmis 25).
- 72 Det bemærkes endvidere, at den anfægtede afgørelse ikke er en almenyldig retsakt, for så vidt som den ikke finder anvendelse på objektive afgrænsede situationer og ikke har retsvirkninger over for generelt og abstrakt afgrænsede personkredse (jf. i denne retning kendelse af 21.1.2014, Bricmate mod Rådet, T-596/11, EU:T:2014:53, præmis 65, og kendelse FESI mod Rådet, nævnt i præmis 70 ovenfor, EU:T:2014:143, præmis 24). Den anfægtede afgørelse omhandler nemlig, for så vidt som den er genstand for den foreliggende sag, Lanxess' pligt til i forbindelse med kontrollen af, om selskabets registreringer vedrørende det kemiske stof triphenyl phosphate opfylder kravene, at foretage en prænatal udviklingstoksicitetsundersøgelse på endnu en dyreart.
- 73 Den anfægtede afgørelse udgør derfor ikke en regelfastsættende retsakt, hvilket indebærer, at søgsmålet heller ikke kan antages til realitetsbehandling i henhold til det tredje tilfælde som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 74 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger skal den af ECHA rejste formalitetsindsigelse tages til følge, uden at det er fornødent at undersøge, om andre kriterier i det andet og det tredje tilfælde, som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, er opfyldt. Den foreliggende sag skal derfor afvises. Følgelig er det uforholdsmæssigt at tage stilling til den interventionsbegæring, som Kommissionen har fremsat i den foreliggende sag.

Sagens omkostninger

- 75 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med ECHA's påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

1) Sagen afvises.

- 2) **Det er uforholdent at træffe afgørelse om begæringen om intervention indgivet af Europa-Kommissionen.**
- 3) **European Coalition to End Animal Experiments bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) afholdte omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 13. marts 2015.

E. Coulon
Justitssekretær

A. Dittrich
Afdelingsformand